

[Lund Jensen.]

mindretallets forslag overhovedet ikke indeholder noget om regulering af byggeriet langs vejene.

Jeg skal derfor på mit partis vegne indstille de to af mindretallet stillede ændringsforslag til forkastelse og anbefale, at man stemmer for de af den højtærede statsminister og flertallet stillede ændringsforslag, ligesom jeg naturligvis anbefaler, at man stemmer for de øvrige af det samlede udvalg tiltrådte ændringsforslag.

Der har i udvalgets bestræbelser for at gøre lovens bestemmelser så klare som muligt været visse vanskeligheder ved at finde frem til en anvendelig retningslinje for opmåling af de omhandlede vandløbs bredde. Man var i udvalget faktisk enig om at bruge udtrykket „ovenbredde“ ved normal vandstand, men ved betænkningens redigering blev man i sidste øjeblik gjort opmærksom på, at man ved administrationen af vandløbsloven af 11. april 1949 anvendte udtrykket „bundbredde“. Det måtte derfor være naturligt at benytte samme udtryk i dette lovforslag, hvilket da også er sket i såvel flertallets som mindretallets ændringsforslag. Det viser sig imidlertid nu, at man ved at benytte bundbredde som målestok i stedet for ovenbredde indskrænker antallet af åløb, der falder ind under lovens bestemmelser, ganske betydeligt, hvilket ikke har været tilsigtet. Jeg henstiller derfor, at udvalget mellem anden og tredje behandling ser på dette spørgsmål.

Jeg finder kun anledning til at omtale enkelte af de øvrige ændringsforslag, hvorom der er enighed i udvalget. I henhold til ændringsforslag nr. 4 til lovens § 4 skal der fremtidigt udnævnes suppleanter for overfredningsnævnets medlemmer og desuden oprettes 2 nye ankenævne på hvert 3 medlemmer, det ene nævn for øerne, det andet for Jylland, som skal træffe afgørelse om dispensationssager vedrørende §§ 25 og 30 samt dispensationer vedrørende godkendte

fredningsplaner. Med disse forslag tilsigtes det at mindske overfredningsnævnets stærkt øgede arbejdsmængde, så det kan blive muligt at få fredningssager afgjort inden for en rimelig tidsfrist.

Ifølge ændringsforslag nr. 6 til lovforslagets nr. 10 skal fredningerstatninger fremtidigt normalt udredes med tre fjerdedele af statskassen mod nu halvdelen; den sidste fjerdedel fordeles mellem amtskommunen og de i amtskredsen beliggende købstæder efter folketal. Der bliver dog som hidtil i ganske særlige tilfælde adgang til at pålægge statskassen indtil ni tiendedele af erstatningsbeløbet, ligesom det, når forholdene taler derfor, kan pålægges kommuner uden for amtskredsen at bidrage til erstatningerne.

Der har i udvalget været enighed om, at hele naturfredningsspørgsmålet burde underkastes en indgående kommissionsbehandling, og den højtærede statsminister har over for udvalget givet til kende, at han agter at nedsætte en sådan kommission. I forventning om, at denne kommission vil have tilendebragt sit arbejde forinden, indstiller udvalget, at naturfredningsloven tages op til revision i folketingsåret 1964-65.

Jeg skal som sagt anbefale lovforslaget til vedtagelse med de af statsministeren og flertallet eller af hele udvalget foreslåede ændringer og udtale håbet om, at det høje folketing inden lovforslagets endelig vedtagelse vil nå frem til enighed om at løse denne nationale opgave. Jeg føler mig overbevist om, at kommende generationer vil bebrejde os det, hvis vi svigter i denne sag. Med den naturødelæggende virksomhed, der i disse år foregår i vort land, er det i sidste øjeblik der bliver grebet ind med regulerende foranstaltninger.

Ib Thyregod: Ved første behandling af lovforslaget redegjorde mit partis ordfører, det ærede medlem hr. Chris. Christensen, for vort principielle syn på det foreliggende lovforslag. Efter at en udvalgsbehandling